

A בס"ד

Intro

Today we will learn בבא קמא דף ע of בע"ה
Some of the topics we will learn about include.

The Mishnah's Halachah of

גנב ע"פ שנים

וטבח ומכר על פיהם או על פי שנים אחרים

If two witnesses testified that a person stole an animal, and the same two עדים, or even, two other עדים, testified that he also slaughtered or sold the animal;

משלם תשלומי ארבעה וחמשה

The גנב is liable to pay four or five times the animal's value, because the two testimonies are combined to form one complete testimony of a גניבה with a טביחה ומכירה.

תשלומי ארבעה וחמשה

When one steals an animal, he is חייב כפל; he must pay an amount twice the value of the animal. And if he subsequently slaughtered or sold the animal, he is חייב ארבעה וחמשה; he must pay an amount 4 to 5 times the value of the animal

חוקת ג' שנים

When a person purchases a field from someone, the שטר, the sale document, is his proof that he owns the field. However, the חכמים initiated that after three years, if עדים testify that for three years he used the field without the owner's objection, he is considered a מוחזק in the field, and he no longer requires a שטר as a proof, because people generally do not keep a שטר for more than three years, and the owner would not allow him to use the field without objecting.

The Machlokes חכמים and רבי עקיבא regarding

הרי שאכלה שנה ראשונה בפני שנים

שניה בפני שנים

שלישית בפני שנים

If a person used the field for one year in the presence of two עדים, a second year in the presence of two other עדים, and then a third year in the presence of two other עדים, do we combine the עדות of all three sets of עדים to form a three-year חזקה or not?

B The Mishnah's Halachah of

גנב ומכר בשבת

משלם תשלומי ארבעה וחמשה

If a person stole an animal and sold it on Shabbos, he is liable to pay ד' זה.

The Braisa's case in which he is פטור because he sold the animal through a חילול שבת, and since he was חייב מיתה for the חילול שבת he is פטור from ד' זה based on the concept of

קם ליה בדרבה מיניה

When one transgresses an Issur in which he is liable for multiple punishments, he only receives the עונש חמור, the most stringent punishment, and does NOT receive the עונש קל, the less stringent punishment, because

קים ליה בדרבה מיניה

The עונש הקל absolves him of the עונש חמור.

However,

אם קדם עונש קל את עונש חמור

When the עונש חמור was incurred before the עונש קל, he receives both punishments, because the עונש חמור CANNOT absolve him of a pre-existing עונש קל;

And the עונש חמור CANNOT absolve a עונש קל.

A

גנב על פי שנים
וטבח ומכר
על פיהם או על פי שנים אחרים
משלם תשלומי ארבעה וחמשה

תשלומי
ארבעה וחמשה

חזקת ג' שנים

הרי שאכלה
שנה ראשונה – בפני שנים
שניה – בפני שנים
שלישית – בפני שנים

B

גנב ומכר בשבת
משלם תשלומי ד' זה

He sold the animal through a חילול שבת
Since he was חייב מיתה for the חילול שבת
he is פטור from ד' זה based on the concept of
קם ליה בדרכה מיניה

1 So let's review ...

Zugt Di Mishnah

גנב ע"פ שנים

וטבח ומכר על פיהם או על פי שנים אחרים

If two witnesses testified that a person stole an animal, and the same two עדים, or even two other עדים, testified that he also slaughtered or sold the animal;

משלם תשלומי ארבעה וחמשה

The גנב is liable to pay four or five times the animal's value, because the two testimonies are combined to form one complete testimony of a גניבה with a מכירה וטבחה.

1

מאריך

גנב על פי שנים
וטבח ומכר
על פיהם או על פי שנים אחרים
משלם תשלומי ארבעה וחמשה

Because the two testimonies are combined to form one complete testimony of a גניבה with a מכירה וטבחה

2 The Gemara asks

לימא מתניתין דלא כרבי עקיבא

Perhaps this Halachah does not concur with רבי עקיבא's opinion regarding

הרי שאכלה שנה ראשונה בפני שנים

שניה בפני שנים

שלישית בפני שנים

If a person used a field for one year in the presence of two עדים, a second year in the presence of two other עדים, and a third year in the presence of two other עדים, the חכמים hold הרי זו חזקה

The עדות of all three sets of עדים are combined to form a three-year חזקה that he is in fact the owner of the field.

While רבי עקיבא holds the עדות are not combined to form a three-year חזקה, because the Pasuk states

על פני שני עדים וגו' יקום דבר

The word דבר teaches

דבר

ולא חצי דבר

The two עדים must testify about the complete matter, while here each set testifies for only part of it, one year of the חזקה.

Accordingly, regarding the Mishnah's case that there were two עדים for the גניבה, and two other עדים for the טבחה ומכירה, according to רבי עקיבא, the גנב ought not to be liable for ד', because each עדות alone is only a חצי דבר

2

לימא מתניתין דלא כרבי עקיבא:

הרי שאכלה
שנה ראשונה בפני שנים
שניה בפני שנים
שלישית בפני שנים

רבי עקיבא:
The עדות
are not combined

חכמים:
הרי זו חזקה
The עדות of all
three sets of עדים
are combined

על פני שני עדים וגו'
יקום דבר
דבר ולא חצי דבר

Accordingly, regarding the Mishnah's case, according to רבי עקיבא, ד' וכו' the גנב ought not to be liable for ד', because each עדות alone is only a חצי דבר?

3 However, רבי אביי explains that the Mishnah does concur with רבי עקיבא, and only in the case of עדי חזקה is it considered a דבר חצי, because שלשתן צריכות זו לזו. Each עדות of one year alone is meaningless without the עדות of the other years. However, in our case of גניבה וטביחה it is not considered a דבר חצי, because אע"ג דעדי טביחה צריכי לעדי גניבה. Although the עדות alone are a דבר חצי, as the person might have legally slaughtered his own animal; however כיון דעדי גניבה לא צריכי לעדי טביחה דבר קרינא ביה. The עדות alone are a complete עדות regarding the גניבה, which is thus established. Therefore, the עדות are also a complete עדות to attest that he slaughtered the stolen animal.

3

*רבי אביי explains
the Mishnah does concur with רבי עקיבא:*

<p>Only עדי חזקה IS considered a דבר חצי, <i>Because</i> שלשתן צריכות זו לזו</p>	<p>However, גניבה וטביחה is NOT considered a דבר חצי <i>Because</i> אע"ג דעדי טביחה צריכי לעדי גניבה כיון דעדי גניבה לא צריכי לעדי טביחה דבר קרינא ביה</p>
--	--

4 The Gemara explains that the חכמים who disagree with רבי עקיבא hold that the Drasha of דבר ולא חצי דבר Would apply only in the following case, where we are looking to establish that a girl is a גדולה, she has matured; and שנים אומרים אחד בגבה. Two עדים testify that there was one hair on her finger; ושנים אומרים אחד בכריסה. And two other עדים testify that there was one hair on her stomach; These two עדות cannot be combined to establish her as a גדולה, because הני אמרי קטנה היא והני אמרי קטנה היא. Each set of עדות alone is saying that she is merely a minor, since one hair is not an indication of maturity, and each עדות is meaningless. This is a case of דבר ולא חצי דבר. However, regarding חזקה the two עדות are combined, because, as Rashi explains כולן מעידים שהיה מוחזק בה. Each עדות alone testifies that he used the field, which is an indication of ownership even though we need three years to establish it. Therefore, they are each considered דבר, a complete עדות.

=====

4

The חכמים hold:

The Drasha of דבר ולא חצי דבר would apply only in the following case:
Where we are looking to establish that a girl is a גדולה
שנים אומרים אחד בגבה ושנים אומרים אחד בכריסה

They cannot be combined because
כני אחרי קטנה היא ופני אחרי קטנה היא

However,
regarding חזקה the two עדות are combined, because,
כולן מעידים שהיה מוחזק בה

5 The Mishnah continues
גנב ומכר בשבת
משלם תשלומי ארבעה וחמשה
If a person stole an animal and sold it on Shabbos, he is
liable to pay ד' וה'.

The Gemara asks from a contradicting Braisa that states
גנב ומכר בשבת
פטור
He is not liable to pay ד' וה'?

The Gemara answers that our Mishnah refers to an
ordinary מכירה which usually does not involve שבת of
חילול of a מלאכה דאורייתא.
איסור making a sale on Shabbos, is merely an
מקח וממכר.
Therefore, since he is not חייב מיתה for שבת of חילול, there is
no קם ליה בדבר מנייה and he is ד' וה'.

However, the Braisa that rules פטור refers to a case in
which the מכירה did involve שבת of חילול of a מלאכה
דאורייתא. Therefore, since he is חייב מיתה for the שבת of חילול,
he is פטור ד' based on the concept of
קם ליה בדבר מנייה.
The עונש הקל absolves him of the חמור.

5 משלם
**גנב ומכר בשבת
משלם תשלומי ארבעה וחמשה**
If a person stole an animal and sold it on Shabbos,
he is liable to pay ד' וה'.

ברייתא:
**גנב ומכר בשבת
פטור**

משלם
**גנב ומכר בשבת
משלם תשלומי ד' וה'**

**מכירה
An ordinary
does not involve שבת
חילול of a מלאכה
דאורייתא**

*חייב מיתה ע' not חייב מיתה ד',
there is no
קם ליה בדבר מנייה,
and he is ד' וה'.*

ברייתא:
**גנב ומכר בשבת
פטור**

**מכירה
The
did involve שבת
חילול of a מלאכה
דאורייתא**

*חייב מיתה ע' חייב מיתה ד' וכו' פטור
based on
קם ליה בדבר מנייה*

6 And the Gemara offers two scenarios in which the מכירה occurred through a מלאכה דאורייתא.

1.

רמי בר חמא says
באומר לו עקוץ תאינה מתאינתי
ותיקני לי גניבותיך

On Shabbos, the buyer instructed the גנב; "Cut a fig off my tree as payment for your stolen animal," in which the חיוב מיתה for the חילול שבת and the חיוב מיתה for the מכירה are incurred simultaneously when the גנב cuts the fig.

And although

דכי תבע ליה קמן בדינא
לא אמרינן ליה זיל שלים

If the buyer would insist that the גנב pay him for the fig, Bais Din cannot obligate him to do so, because the גנב became חייב מיתה when he cut the fig, and he is פטור to pay for the fig based on the concept of קם ליה בדרכה מיניה

Nevertheless, the מכירה is still valid and the buyer did acquire the animal, because as Tosfos explains חיוב לצאת לידי שמים

The גנב has a moral obligation to pay for the fig.

6

Two scenarios
in which the מכירה occurred
through a מלאכה דאורייתא:

1

says רמי בר חמא:

**באומר לו עקוץ תאינה מתאינתי
ותיקני לי גניבותיך**

*On Shabbos, the buyer instructed the גנב;
"Cut a fig off my tree as payment for your stolen animal!"*

*The חיוב מיתה for the חילול שבת
and the חיוב מיתה for the מכירה
incur simultaneously when he cuts the fig*

?

And although

**דכי תבע ליה קמן בדינא
לא אמרינן ליה זיל שלים**

*If the buyer would insist that the גנב pay him for the fig,
Bais Din cannot obligate him to do so,
קם ליה בדרכה מיניה*

Nevertheless, the מכירה is still valid
and the buyer did acquire the animal

*Because as Tosfos explains
חיוב לצאת לידי שמים
the גנב has a moral obligation to pay for the fig*

7

2.

באומר לו זרוק גניבותיך לחצרי ותיקני לי גניבותיך

The buyer instructed the גנב, "Throw the stolen animal from a רשות הרבים, the public domain, into my yard a רשות היחיד, a private domain, through which I shall acquire the animal."

As the Gemara explains, this concurs with רבי עקיבא who holds regarding הוצאה דמיא;

An object that enters the airspace of an area is considered as if it landed. Therefore, we do say קם ליה בדרבה מיניה because both the חייב מיתה and the תשלומין are incurred simultaneously when the animal enters the airspace.

7

2

רבי עקיבא says:

באומר לו זרוק גניבותיך לחצרי ותיקני לי גניבותיך

The buyer instructed the גנב, "Throw the stolen animal from a רשות הרבים, into my yard a רשות היחיד, through which I shall acquire the animal"

This concurs with רבי עקיבא

קלוטה כמי שהונחה דמיא

An object that enters the airspace of an area IS considered as if it landed

Therefore, we do say קם ליה בדרבה מיניה because both the חייב מיתה and the תשלומין are incurred simultaneously when the animal enters the airspace

8 However, according to the רבנן who hold קלוטה לאו כמי שהונחה דמיא An object that enters the airspace of an area is not considered as if it landed, in this case, we do not say קים ליה בדרבה מיניה, because כיון דמטיא לחצר ביתו קנה לענין שבת לא מחייב עד דמטיא לארעא The חיוב תשלומין was incurred when the animal entered the air space of the חצר and the buyer acquired it, and it precedes the חיוב מיתה which was incurred only when the animal landed on the ground of the חצר; and קים ליה בדרבה מיניה cannot absolve him of a pre-existing תשלומין.

Therefore, according to the רבנן we must say that the Braisa is a case of באומר לא תיקני לי גניבותיך עד שתנוח The buyer told the גנב, "I shall acquire your animal only when it lands on the ground of my חצר," in which the חיוב מיתה and חיוב תשלומין are incurred simultaneously when the animal lands on the ground.

8 However, according to the רבנן:
קלוטה
לאו כמי שהונחה דמיא
An object that enters the airspace of an area is NOT considered as if it landed

In this case,
קים איב בדרכיב מיניב, because כיון דמטיא לחצר ביתו קנה ארעא לארעא and קים ליה בדרכיב מיניב cannot absolve him of a pre-existing תשלומין

Therefore, according to the רבנן we must say that the Braisa is a case of

באומר
לא תיקני לי גניבותיך עד שתנוח

The buyer told the גנב, "I shall acquire your animal only when it lands on the ground of my חצר," In which the חיוב מיתה and חיוב תשלומין are incurred simultaneously when the animal lands on the ground